

JAZZFLITS NUMMER 442

3 JULI 2025

IN DIT NUMMER:

- 1 **BERICHTEN**
- 5 **JAZZ OP PAPIER**
Graphic novel 'Monk'
- 6 **JAZZ OP DE PLAAT**
Prashant Samlal, Nicolò Ricci, James Moody, Joris Posthumus, Wolfgang Haffner, Zwerver/de Joode/Vatcher e.a.
- 12 **JAZZ OP HET PODIUM**
Festival Jazz Middelheim e.a.

EN VERDER (ONDER MEER):

- 19 David van Kriedt (Erik Carrette)
- 23 Europe Jazz Media Chart Juli

21,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 03 2025

JF 443 KOMT 21 JULI UIT

BERICHTEN

**IBRAHIM
MAALOUF**
20 ANS DE LIVE !

10 AVRIL 2027

PARIS LA DEFENSE ARENA

Ibrahim Maalouf viert twintigjarig podiumjubileum met 40.000 mensen

Om zijn twintigjarig jubileum als podiumartiest te vieren heeft trompettist Ibrahim Maalouf de La Défense Arena in Parijs afgehuurd. Het feest, getiteld '20 ANS DE LIVE!', zal daar op 10 april 2027 plaatsvinden. De Arena kan 40.000 bezoekers een plaats bieden en is het grootste overdekte podium van Europa. Nooit eerder trad een jazzartiest onder eigen naam in deze gelegenheid op. Maalouf zal in 2027 een programma met zijn 'greatest hits' presenteren. Ibrahim Maalouf verkocht eerder al de Parijse Accor Arena uit (2016, 2022, 2023). Deze zaal telt 20.000 stoelen. Hij verkocht wereldwijd inmiddels meer dan een miljoen platen.

ia77

JazzFlits

PERIODIEK VOOR NIEUWSGIERIGE LIEFHEBBERS

EVA KLESSE DUTS JAZZMUSICUS VAN HET JAAR

Eva Klesse in Keulen. (Foto: Robert Winter)

Tijdens de uitreiking van de Deutscher Jazzpreis 2025, op 13 juni jl. in Keulen, is slagwerkster, componist en docent (aan de Hochschule für Musik in Hannover) Eva Klesse bekroond als 'Künstlerin des Jahres'. Ze kreeg de prijs vanwege haar artistieke integriteit en 'haar vermogen om jazz op een eigentijdse en persoonlijke manier vorm te geven'. De prijs voor de internationale artiest van het jaar was voor de honderdjarige saxofonist Marshall Allen. Aan de Jazzpreis is een geldbedrag van 12.000 euro verbonden. Er worden jaarlijks prijzen in 22 categorieën uitgereikt. De meeste daarvan betreffen de Duitse jazz.

Enkele andere winnaars waren Sera Kalo (beste zanger), Ingrid Laubrock (beste houtblazer), Dima Bondarev (beste koperblazer), Kit Downes (beste toetsenist), Nick Dunston (beste snarenbespeler), Philo Tsoungui (beste drummer), Carl Wittigs Aurora Oktett (beste grote ensemble) en het Jihye Lee Orchestra (beste internationale grote ensemble). Tot de beste albums van het jaar werden gekozen: 'Love Avatar' van drummer Peter Gall, ØKSE van ØKSE, 'Do You Remember?' van Sonic Interventions en 'Good Intentions' van saxofonist Alden Hellmuth. In de jury zaten dit jaar naast Duitse jazzprofessionals ook enkele internationale jazzmusici, te weten saxofonist Tony Lakatos, fluitiste [vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)

vervolg Deutscher Jazzpreis...

Nicole Mitchell en pianist Danilo Pérez. Het prijzengeld wordt jaarlijks door de bondsregering gefourneerd. "Jazz ist ein wichtiger Teil des Musiklebens. Deshalb fördert die Bundesregierung den Deutschen Jazzpreis seit 2021. Mit dieser Auszeichnung werden nicht nur herausragende künstlerische Leistungen gewürdigt. Wir zeigen mit dem Deutschen Jazzpreis zugleich auch, wie lebendig, spannend und vielseitig die Jazz-Szene ist. Damit verschaffen wir dem Jazz insgesamt mehr Aufmerksamkeit, in Deutschland und darüber hinaus", aldus minister van Cultuur Wolfram Weimer op de avond van de prijsuitreikingen.

Jihye Lee met de Deutscher Jazzpreis 2025 voor haar groot ensemble. (Foto: Robert Winter)

De uitreiking is hier terug te zien:
<https://tinyurl.com/549dft7a>

Gulle bezoekers doneren record-bedrag aan Breda Jazz Festival

Bezoekers van de laatste editie van het Breda Jazz Festival doneerden ruim 41.000 euro aan het gratis toegankelijke evenement, zo maakte de organisatie medio juni bekend. Nooit eerder was het bedrag aan giften zo groot. Ten opzichte van vorig jaar was sprake van een stijging van 15%. Om de donaties te innen begeeft zich sinds 1985 jaarlijks een zogenoemd 'Piek voor de Muziek'-team onder de bezoekers. Het Breda Jazz Festival bestaat sinds 1971 en is, naar eigen zeggen het grootste en oudste vierdaagse jazzfestival in Nederland en Europa. Jaarlijks trekt het zo'n 250.000 bezoekers naar de Bredase binnenstad. Het festival vond dit jaar van 29 mei tot en met 1 juni plaats.

FESTIVAL JAZZ MIDDELHEIM TERUG VAN WEGGEWEEST MET ELFDUIZEND BEZOEKERS

Zangeres Dee Dee Bridgewater trad 7 juni tijdens het festival Jazz Middelheim op. (Foto: Jean Schoubs)

Het festival Jazz Middelheim, dat van 6 tot en met 9 juni in het Antwerpse Park Den Brandt werd gehouden, heeft volgens opgave van de organisatie, ondanks het regenachtige weer, elfduizend bezoekers getrokken. Het festival vond voor het eerst sinds 2023 weer plaats. Niet langer half augustus, maar met de Pinksterdagen en bovendien onder auspiciën van een nieuw team, bestaande uit medewerkers van het Brusselse folk- en jazzfestival Bro-sella en het elektronische festival Paradise City. De publiekstrekkingen van Middelheim waren dit jaar zangeres Dee Dee Bridgewater, Jan Garbarek Group, The Bad Plus en GoGo Penguin.

Het nieuwe team vernieuwde de programmering, in de hoop een jonger en breder publiek te trekken: "Als je jazzmuziek vergelekt met een huis, dan willen we meer kamers openen voor het publiek. Vroeger werden vooral artiesten uit het salon of de eetkamer geprogrammeerd. Nu brengen we ook muziek uit de kelder, de veranda of de keuken op drie plekken: een hoofdpodium met zittend publiek voor klassieke acts, een podium met staand publiek voor dansbare muziek en een apart dj-podium", legt programmeur Bert Schreurs op 6 juni op vrt.be uit. De koerswijziging heeft zijn vruchten afgeworpen, meende Schreurs op de laatste festivaldag: "De mensen die al jaar en dag kwamen, zijn weer gekomen. Maar anderzijds hebben we ook een jonger publiek kunnen bereiken. Het is ook een gemoedelijke sfeer, bijna familiair zou ik zeggen. De generositeit van het publiek was erg opvallend. Zowel bij Belgische als internationale muzikanten hoorden we erg enthousiaste reacties daarover. Ze vertelden dat het een erg aandachtig publiek was, dat heel genereus applauddisseerde." (bron: vrt.be)

De eerste editie van Jazz Middelheim was in 1969. Initiatiefnemer was Elias Gistelincx, jazzliefhebber en producer bij de toenmalige publieke omroep BRT. In 1973 verhuisde het festival van het Antwerpse Middelheimpark naar Park Den Brandt, waar het nog altijd wordt gehouden. Een tijdlang was het festival om de twee jaar, maar vanaf 2008 werd het weer jaarlijks georganiseerd door de VRT (rechtsopvolger van de BRT) in samenwerking met vzw Jazz & Muziek. Na de coronacrisis werd de vzw vanwege zijn schuldenlast failliet verklaard en lag het festival tot nu toe stil. (zie ook de rubriek Jazz op het podium, pagina 12)

Opbrengst verkoop kunst maakt jazzfestival Ronse mede mogelijk

Om Midsummer Jazz (20, 21, en 22 juni jl.) in Ronse financieel mede mogelijk te maken is tijdens het festival kunst verkocht. "Werken van muzikanten, zoals bijvoorbeeld Mauro Pawlowski en Isolde Lasoen", aldus organisator Pascal Van Overmeire 19 juni op vrt.be: "Veel festivals staan onder een grote financiële druk. Wij zochten een manier om ons festival te kunnen blijven betalen en we merkten dat veel artiesten niet alleen bezig zijn met muziek, maar ook met andere vormen van kunst. Door hun werken te verkopen, dragen ze bij aan het voortbestaan van hun muziek." Naast werk van muzikanten was ook kunst van Karel Appel, Keith Haring, Herman Brood en Tom Wesselman te koop. Het muziekfestival had ook een kunstveiling. "Die sloeg zeker aan", zegt mede-organisator Femke Vander Sarren op nieuwsblad.be, "er zijn aardig wat werken verkocht." Tijdens het festival traden onder anderen Jef Neve & Teus Nobel, het Nicolas Kummert Quartet en het Brussels Jazz Orchestra op. De vrijdagavond was met tweeduizend bezoekers uitverkocht.

Rita Reys op North Sea Jazz 2012.
(Foto: Tom Beetz)

Jazz Orchestra maakt nieuwe versie van 'Rita Reys Meets Oliver Nelson'

Op 11 juli verschijnt 'The Second Time Around', het nieuwe album van het Jazz Orchestra of the Concertgebouw onder leiding van Johan Plomp, met de zangeressen Fay Claassen, Anna Seriese en Esther Van Hees. Zij brengen de arrangementen ten gehore die Oliver Nelson (1932-1975) in 1965 schreef voor het album 'Rita Reys Meets Oliver Nelson' (Philips). De originele arrangementen van Nelson werden in 2023 teruggevonden door Frank Jochemsen, medewerker van het Nederlands Jazz Archief.

KIKA SPRANGERS, SANNE RAMBAGS EN BLUE SANDS IN RACE VOOR EDISON JAZZ 2025

Albums van de saxofoniste Kika Sprangers, het duo Blue Sands (categorie 'nationaal') en zangeres Sanne Rambags (categorie 'vocaal nationaal') zijn genomineerd voor een Edison Jazz 2025. Vallen zij in de prijzen, dan krijgen zij hun Edison op 6 oktober uitgereikt in het AFAS Theater Leusden. Tijdens deze avond wordt ook de Edison Oeuvreprijs Jazz uitgereikt aan een nu nog onbekende jazz musicus.

Alle genomineerde producties verschenen in de periode 1 april 2024 tot 1 april 2025 en zijn uitgebracht door leden van de organiserende NVPI (de brancheorganisatie van muziekproducenten). 'Eigen beheer'-producties dingen derhalve niet mee. De nominaties werden dit jaar opgesteld door een vakjury bestaande uit Frank Bolder, Annie van der Velden, Mischa Andriessen, Marieke Meischke, Sakti Kehdoo en Martine van Zelst. Dit zijn alle nominaties:

Nationaal

Kika Sprangers – (In)finity
Reinier Baas & Ben van Gelder – This Is Water
Sam Newbould – Homing

Nationaal vocaal

Blue Sands – For You
Jan van Duikeren & Marcel Veenendaal – A Love Unveiled
Sanne Rambags – The Frieze Of Life

Internationaal

Ambrose Akinmusire – Honey From A Winter Stone
Immanuel Wilkins – Blues Blood
Linda Sikhakhane – iLadi

Internationaal vocaal

Lizz Wright – Shadow
Milton Nascimento & Esperanza Spalding – Milton + esperanza
Samara Joy – Portrait

Nieuwkomer

Chaerin Im – Midnight Resets
Chris Muller Bigband – Turning Thoughts
Kasper Rietkerk – The Island

BENJAMIN HERMAN VERTEGENWOORDIGT NEDERLAND IN OSAKA TIJDENS EXPO 2025

Saxofonist Benjamin Herman is geselecteerd voor het officiële culturele Nederlandse programma op de wereldtentoonstelling 'Expo 2025' in Osaka. Hij zal er optreden en een documentaire presenteren over een project dat hij samen met Japanse musici vorm heeft gegeven. De 'Expo 2025' is in april jl. geopend en loopt nog tot oktober. Benjamin Herman zal medio september in Osaka aanwezig zijn.

Het optreden van Benjamin Herman - met Thomas Pol (bas) en Jimmi Hueting (drums) - vindt op 19 september in de 'eventruimte' van het Nederlandse paviljoen plaats. Een dag eerder, op 18 september, schuift hij op het expoterrein aan bij een talkshow. Dan gaat tevens de documentaire in première die Jonathan Herman maakte over het project van zijn broer met Japanse musici. Dat zal in 2026 uitmonden in een nieuw album. Het project bouwt voort op de langdurige artistieke relatie die Benjamin Herman met Japan heeft. Hij was er op tournee, trad op in radioshows en podcasts, en maakte een album en tournee met pianist Mayuko Katakura. Ook werkte hij al eens samen met trompettist Shinpei Ruike. Jonathan Herman legde in zijn film het creatieve proces achter het nieuwe Japanse project vast.

Gents driedaags festival

Jazz in 't Park gaat dit jaar toch door

Het gratis festival Jazz in 't Park blijft bestaan. Drie Gentenaren richtten de vzw Cultuurcitadel op en gaan de kar trekken. Het voortbestaan kwam recentelijk in gevaar toen de gemeente Gent zich na meer dan dertig jaar terugtrok als organisator. De nieuwe organisatoren krijgen dit jaar nog 30.000 euro van het gemeentebestuur. De komende driedaagse zal van 5 tot en met 7 september in de Gentse wijk Muide-Meulestede plaatsvinden. Daar vond het festival ook de laatste jaren onderdak. Vorig jaar waren er ruim 15.000 bezoekers. Of Jazz in 't Park in 2026 en latere jaren weer subsidie krijgt is nog de vraag.

Vereniging VNJJ sluit zich aan bij Europe Jazz Network

De Vereniging Nederlandse Jazzpodia en Jazzfestivals (VNJJ) heeft zich aangesloten bij het Europe Jazz Network (EJN). De EJN telt nu 205 leden uit 37 landen. Het netwerk, met een kantoor in Parijs, is een samenwerkingsverband van Europese organisaties die zich met jazz en geïmproviseerde muziek bezighoudt. Het telt twaalf Nederlandse leden, waaronder het Bimhuis (Amsterdam), het North Sea Jazz Festival, LantarenVenster (Rotterdam) en inJazz zijn lid. De EJN wordt financieel ondersteund door de Europese Unie. Een van de vele activiteiten is de maandelijkse Europe Jazz Media Chart, die maandelijks in Jazzflits staat.

Meer info: <https://www.europejazz.net>

Dixie Disciples toegevoegd aan Enkhuizense Jazz Walk of Fame

Op 14 juni zijn de Dixie Disciples toegevoegd aan de Enkhuizense Jazz Walk of Fame. Onder de klanken van de Nijmeegse Big Charles Brassband werd de tegel met de naam van deze formatie onthuld door Jan Gombert, voorzitter van de Zaanse Jazzclub en destijds banjoïst van het orkest. Dat bestond van 1959 tot en met 1979. De leden kwamen uit West-Friesland en de Zaanstreek. De Jazz Walk of Fame is een initiatief van de plaatselijke Sgt. Pepper's Jazz-Club. Sinds 2008 worden jaarlijks een of meer tegels onthuld. De tegelrij start op het Venedig en gaat richting de Dijk. Onder anderen Kid Ory, Ken Colyer, Ella Fitzgerald, George Lewis, Duke Ellington en Louis Armstrong 'liggen' in Enkhuizen. De onthulling was onderdeel van de vijftigste editie van het Enkhuizen Jazz Festival.

Anne-Roos wint eerste Midzomernacht Jazz Battle

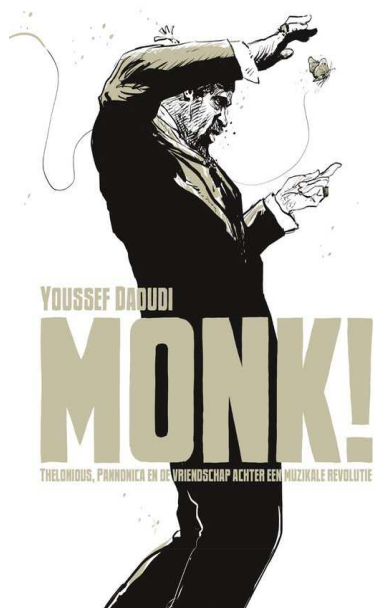
De formatie Anne-Roos en Band heeft zaterdag 21 juni in Gouda de eerste editie van de Midzomernacht Young Talent Jazz Battle gewonnen. Die vond plaats op het Gouwestrand in aanwezigheid van zo'n tweehonderd toeschouwers. Zangeres Anne-Roos versloeg twee andere finalisten: NYS Jazz en Sam's Kwartet. Het concours stond open voor jazzstudenten in de leeftijd van 16 tot en met 25 jaar. De jury bestond deze eerste keer uit Tess Merlot, Freek Halsema en Michael Varekamp. Anne-Roos studeerde recentelijk af aan het conservatorium van Rotterdam. De jury was onder de indruk van haar warme stem en podiumuitstraling, maar had ook een tip voor haar: 'geef je medemuzikanten nog meer ruimte voor solo's – dat tilt het geheel naar een nóg hoger niveau.' Als winnaars mogen Anne-Roos en Band op 4 juli het Gouda Jazz Festival 2025 openen. Ze ontvangen dan ook hun prijs: de Young Talent Gouda Jazz Van Poelgeest Award.

DASH! brengt live-album uit

De formatie DASH! - Maarten Ornstein basklarinet, Alex Oele bas, Eric Hoeke drums – brengt eind september een live-album uit. Het bevat opnames die op 24 april in het Bimhuis, Amsterdam werden gemaakt. "Een heel leuk concert. Zo leuk zelfs, dat we besloten hebben het als live-album uit te brengen!", aldus Maarten Ornstein in een nieuwsbrief. Op het live-album komt materiaal van de albums 'Radio Rotor' en 'Rewired'. In een bonustrack vertelt Eric Hoeke hoe hij aan zijn 'magische cocktail-drumstel' is gekomen. Het trio DASH! bestaat sinds 2004.

JAZZ OP PAPIER

DE BARONES VERTELT

Youssef Daoudi ;
vert. Studio Peter de Raaf.
Monk! Thelonious, Pannonica en
de vriendschap achter een muzikale
revolutie.

Amsterdam : Concerto books, 2024
 (oorspr. 2018)
 347 pag. : ill. ; 22x16 cm.
 ISBN 978-94-9310998-8 hc., geb.
 Prijs 35 euro

Nadere gegevens van de **hiernaast genoemde boeken:**

Evelien & Kees Kousemaker (samenst.).
 Wordt vervolgd : Stripleksikon der Lage
 Landen. – Utrecht: Het Spectrum, 1979

Louis Joos. Th. M. - Bruxelles:
 Ed. Points Image, 1995 (strip)

Louis Joos. Mingus. – Bruxelles:
 Ed. Pyramides, 1999 (strip)

Aurel (= Aurélien Froment). Th. M. –
 Paris: Ed. Nocturne, 2004 (serie BD Jazz
 #21 + 2 cd)

Paul Bacon. The high priest ... in: Rob
 van der Bliek (red.). The Th. M. reader.
 – New York: Oxford University Press,
 2001, pag. 59

Idem in: Jacques Ponzio & François
 Postif. Blue Monk: portrait de Th. –
 Arles: Actes Sud, 1995, pag. 91

Francis Marmande geciteerd in:
 idem, pag. 331

Louis Joos. Th. M. Vol. 2. – Ed. BD
 Music, 2023 (serie BD Jazz #50 + 2 cd)

Robin D.G. Kelley. Th. M.: the life and
 times of an American original. – New
 York: Free Press, 2009

Was het onderwerp van de vorige aflevering een zogenoemde graphic novel over blueszanger Robert Johnson, dezelfde uitgeverij Concerto books verraste ons al eerder met een soortgelijk boek over pianist Thelonious Monk. Het formaat is wel kleiner, maar aan degelijkheid laat het opnieuw niets te wensen over. Wat is dat eigenlijk, een graphic novel? 'Novel' is het Engelse woord voor 'roman', fictie dus. Maar deze boeken zijn gebaseerd op biografische feiten. Het nog altijd onmisbare standaardwerk uit 1979 erbij gehaald: 'Wordt vervolgd'. Wat blijkt? In dat jaar kenden ze dat woord nog niet. Wel lijkt het dienstig de omschrijving die het boek van het fenomeen geeft erbij te halen: 'Fundamenteel voor het stripverhaal zijn de beelden, de tekst mag alleen maar bedoeld zijn ter verduidelijking van het 'verbeelde'. In geen geval mag het geschreven woord overheersen.' Aan dit criterium voldoen beide uitgaven zeker. De geschreven tekst, of dat nu een roman is of een biografie, is de basis en die wordt bewerkt al naargelang het medium, of dat nu een film is of een stripverhaal. En die bewerking kan erg ver gaan. In dit licht bezien maakt het onderscheid tussen fictie en non-fictie dan ook weinig uit.

Striptekenaars schijnen in hoge mate een voorkeur te hebben voor jazz. Het zou te ver voeren daar op in te gaan, maar met het aantal stripboeken dat de laatste vier decennia hierover is verschenen zou een boekenplank te vullen zijn. Misschien ligt de aantrekkingskracht in het spontane, de speelse fantasie die ze gemeen hebben.

Het stripboek dat hier aan de orde is, is het vierde over Thelonious Monk. Het eerste, in 1995, was dat van de Belg Louis Joos (1940). In zevenmijlslarzen doorliep hij Monks leven en zette in 45 tekeningen met zijn in inkt gedoopte pen in een paar smerige streken en vlakken een expressieve Monk neer. Vier jaar later deed hij met bassist Charles Mingus hetzelfde. Monk was uiteraard ook een van de velen in de succesvolle, inmiddels gestopte, Franse BD-serie. De tekenaar koos één of meer episode en werkte die op zijn manier op 24 pagina's uit. Tekenaar Aurel nam daarvoor de scène waarbij door Monks manipulaties om de piano heen er een pedaaf afbrak. Het incident is in 1949 beschreven door Paul Bacon.

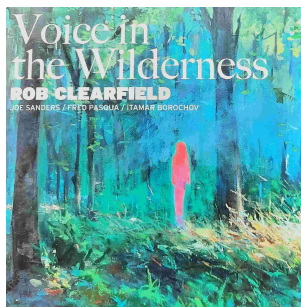
In 2023 mocht Louis Joos in diezelfde serie een tweede deeltje aan Monk wijden. Monk beantwoordt daar enkele onnozele vragen van de populaire pers en komt in botsing met de geluidsmen bij het (niet-)opnemen van de eerste take van 'Ugly beauty' (december 1967), in 1993 opgetekend door Francis Marmande.

En dan is er nu een vierde stripboek, van de Fransman Youssef Daoudi (Rabat, Marokko, 1969), één die vrijwel het volledige leven van Monk bestrijkt, zij het, net als bij Robert Johnson, dat het geheel min of meer in de setting van een flash back is geplaatst. Het begint namelijk in 1981, en wel in de kamer van de jazzbarones Pannonica – zeg maar Nica – bij wie Monk als een ziek man, de laatste tien jaar introk, kijkend naar het plafond, zwijgzaam, in een mengeling van herinneringen en waanvoorstellingen.

In een van zijn heldere momenten vraagt hij Nica: vertel nog eens. Goed dan; wil je de lange of de korte versie? En dan volgt de geschiedenis van haar jeugd, de onderdompeling in het New Yorkse jazzmilieu, het begin van de bop, haar kennismaking met Monk (1954), de dood van Charlie Parker (1955) en zo verder. In de intro en het coda kan de auteur zich uitleven, voor de feiten gebruikte hij het standaardwerk van Robin D.G. Kelley. Het kon niet beter. **Jan J. Mulder**

JAZZ OP DE PLAAT

ROB CLEARFIELD
Voice In The Wilderness
 Jazz & People

Pianist Bob Clearfield groeide op in Chicago maar woont en werkt sinds enkele jaren in Frankrijk. Muzikaal gezien zijn dat zeer verschillende werelden. Bij Chicago denken we aan de opkomst van de elektrische blues en Chicago-tenoren als Gene Ammons. Van dat alles hoor je niets op dit album; Clearfield (40) klinkt vooral Europees. Swingen doet zijn band niet vaak, maar dat is ook niet zijn ambitie. Hij schrijft vrij uitgebreide composities waarbij de drie – en in de helft van de stukken vier – musici contrasterende partijen laten horen. Het resultaat is soms wat ongemakkelijk, en ook dat zal de bedoeling zijn.

Het repertoire biedt echter eveneens ruimte en rust, met een klassieke piano die hier en daar aan Satie herinnert, een subtiel ritselende slagwerker en wat galm op de trompet. Die trompet wordt zacht aangeblazen, zoals meer trompettisten dat doen in het continent waar musici zich bewust zijn van de erfenis van Chet Baker.

Het tweedelige titelstuk 'Voice in the wilderness' klinkt meditatief, dankzij de lyrische trompet en de zorgvuldige pling-pling-akkoordjes die de leider daaronder legt. Eeuwig zingen de bossen en zo. Clearfield lijkt te solliciteren naar een contract met ECM. Dat label zou met hem een passende muzikant en een mooie aanwinst binnenhalen.

Clearfield woont in Marseille. Op zijn Facebook-account toont hij op groot formaat een paar regels uit de Amerikaanse grondwet: over gelijke rechten voor iedereen. Elders citeert hij: 'Black lives matter.' Zo iemand heeft weinig te zoeken in het tegenwoordige Amerika.

Jeroen de Valk

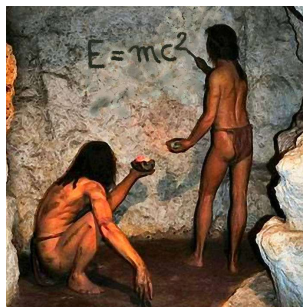
Bezetting:

Rob Clearfield (piano),
 Joe Sanders (bas),
 Fred Pasqua (drums)
 + Itamar Borochoy (trompet).

Beluister het album hier:
<https://tinyurl.com/4yadypwb>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

THOMAS DECOCK
Erudite
 W.E.R.F. Records

Hoe klinken boeken? De verhouding tussen instrumentale muziek en literatuur is altijd ingewikkeld. Wat de componist bedacht heeft, en hoe de luisteraar het interpreteert, kan iets heel anders zijn. De Belgische gitarist Thomas Decock heeft zich voor zijn nieuwe album, 'Erudite', laten inspireren door schrijvers als Dostojewski, Flaubert, Hesse en Sartre. In 'Vasudeva', gebaseerd op de roman 'Siddharta' van de Zwitserse auteur Hermann Hesse, resulteert dat in een stuk met zweverige synthesesizerklanken en de sopraansax van Steven Delannoye in de hoofdrol. Het lijkt Hesse's reputatie als proto-hippie te bevestigen. 'Emma' is een ballad die zijn naam dankt aan het hoofdpersonage uit 'Madame Bovary' van Gustave Flaubert. Ook hier is Delannoye zeer aanwezig met een zoetgevooisde baritonsax. Het folky 'The young king' (naar een kort verhaal van Oscar Wilde), dat het album afsluit, klinkt Brits/Iers. Verder wordt de op vinyl uitgekomen plaat vooral gedomineerd door stevige jazzrock, waarvoor door basgitarist Federico Pecoraro en drummer Gert-Jan Dreessen de basis wordt gelegd. De laatste mag even zijn virtuositeit tentoonspreiden over een vamp in 'Buendia' (geïnspireerd door '100 Jaar eenzaamheid' van Gabriel Garcia Márquez). Vreemd genoeg is er in deze track niets terug te horen van het Colombia van de auteur.

Herman te Loo

Bezetting:

Steven Delannoye (saxen, basklarinet), Thomas Decock (gitaar, effecten, composities), Harris Steingueldoir (piano, synthesizer), Federico Pecoraro (basgitaar, effecten), Gert-Jan Dreessen (drums, percussie).

Luister hier naar tracks van het album:
<https://werfrecords.bandcamp.com/album/erudite>

WOLFGANG HAFNER
Life Rhythm
ACT

Wolfgang Haffner
Life Rhythm

ACT

Eerst maar een waarschuwing voor alle drummende fans van Dave Weckl, Billy Cobham, Vinnie Colaiuta of voor mijn part Buddy Rich of Larnell Lewis: koop deze cd niet! De Duitse superdrummer Wolfgang Haffner (meegewerkt aan vierhonderd albums, waaronder 25 als bandleider) houdt niet van virtuoos drummen. Hij kan het wel, getuige zijn werk bij onder anderen zanger Al Jarreau, zangeres Chaka Kahn en gitarist Pat Metheny, maar hij is ervan overtuigd dat een drummer moet helpen de muziek vorm te geven. En dat betekent vaak dat hij onopvallend, rustig 'groovend' een basis legt voor de andere muzikanten.

Op de cd 'Life Rhythm' gaat hij verder dan ooit in die overtuiging. Alle nummers zijn zeer sferisch, met veel elektronica en bijvoorbeeld zeegeluiden ('Balance', 'Eternity', 'Second nature'). Bij twee nummers ('Eternity', 'Silence and sound') ontbreekt de beat zelfs volledig. Alle andere nummers hebben een rustig tempo, een piano- of gitaarintro en de drums komen er pas na het intro bij. Het enige nummer dat een beetje afwijkt van het hierboven beschrevene is het nummer 'Desert move' dat een Oosters tintje heeft met de door Thomas Konstantinou bespeelde oud (een peer-vormig, 12-snarig oosters instrument) waar Haffner 'four on the floor' met een snare-patroontje speelt. Betekent dat, dat deze cd op een nummer na vooral slaapverwekkend is? Nee, het is allemaal heel sfeerisch, golvend, rustig met veel galm opgenomen, maar er gebeurt genoeg om toch te blijven luisteren. Tot rust komen lukt uitstekend bij deze cd, maar in slaap vallen is er desondanks niet bij.

Gijs Ornée

Bezetting:

Wolfgang Haffner (drums), Simon Oslender (toetsen), Thomas Stieger (bas, sitar, gitaar), Sebastian Studnitzky (trompet), Arto Mäkelä (gitaar), Nils Landgren (trombone), Thomas Konstantinou (oud), Shantel (additional production, electronics & mix), Dominic Miller (gitaar), Bruno Müller (gitaar), Nicolas Fiszman (bas), Bill Evans (sopraansax).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/646tepvv>

ORIOl MARÈS & TALAl FAYAD QUARTET
Estuarium
Estuarium Records

Oriol Marès
 & Talal Fayad Quartet
 with Lucas Zegri - Thodoris Ziarkas
 Estuarium

Een estuarium is een delta, waar de rivier de zee ontmoet. Het is de titel van het debuutalbum van het Oriol Marès & Talal Fayad Quartet, en is tweeledig uit te leggen. Enerzijds verwijst die titel naar het samenvloeien van muzikale invloeden, zoals zoet en zout water mengen. Anderzijds is de Nederlandse rivierdelta de plek waar de Catalaanse klarinettist Oriol Marès en de Syrische ud-speler Talal Fayad elkaar troffen. Marès specialiseerde zich aan het Rotterdams conservatorium in Latin en jazz, maar hij benadert muziek met een open vizier. In 'Focus' is hij verantwoordelijk voor de Arabisch getinte melodie, die hij prachtig melancholiek neerzet. Maar in 'Calle 52' schittert hij in een wervelende dans, waarbij zijn solo doet denken aan het werk van de grote Cubaan Paquito d'Rivera. Bassist Thodoris Ziarkas komt uit Griekenland en neemt zijn muzikale traditie mee in de ritmiek die ten grondslag ligt aan het openingsstuk, 'Basho'. Binnen dat stuk wordt overigens soepel geswitcht van ritmisch naar rubato, waarbij de Andalusische slagwerker Lucas Zegri meer doet dan alleen maar zijn collega's achter de broek zitten. Hij kleurt ook heel fraai. Zo meandert (om maar in riviertermen te blijven) de muziek tussen Arabisch en Latin, tussen volksmuziek, funk en rock en tussen melancholiek en opzweepend. En dat soms binnen één nummer. Zo opent 'Ma7Dood' met een Arabisch getinte klarinetmelodie om uiteindelijk te eindigen met een soort surfmuziek, met Fayad op elektrische ud. Het is te prijzen in de jonge muzikanten dat hun muziek ondanks alle invloeden en stijlwisselingen nooit gewild of topzwaar wordt, maar altijd iets lichts, speels en toegankelijk houdt.

Herman te Loo

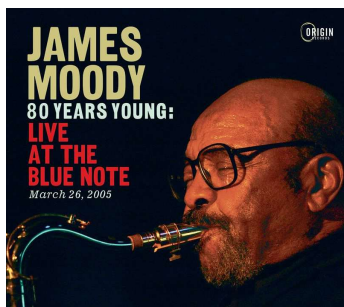
Bezetting:

Oriol Marès (klarinet, basklarinet), Talal Fayad (ud, elektrische ud), Thodoris Ziarkas (bas), Lucas Zegri (drums, percussie).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://tinyurl.com/yv9v2r7r>

JAMES MOODY
80 Years Young: Live At The Blue Note
Origin

James Moody's oude bandleider Dizzy Gillespie kon er niet meer bij zijn, die avond in de Blue Note, maar tegelijk was hij er toch. De sporen die hij naliet in het leven en de muziek van Moody (1925–2010) waren alomtegenwoordig. Denk aan het repertoire – stukken als 'Bebop', 'Birks' works' en 'Cherokee' – en een voorkeur voor werkelijke jezustempo's, zoals latere generaties steeds minder speelden en spelen.

En dan het gezamenlijke verleden dat tot ver in de jaren veertig terugging waarbij alles draaide om bebop – échte, stijlzuivere bebop – en de drang om het publiek desnoods met lolbroekerij bij de les te houden. Allebei bedachten ze alternatieve teksten. Moody zong ooit in het Bimhuis (uit volle borst) 'You are too beautiful for one man alone...' en (daarna schalks) 'so next time I'll bring my buddy'.

Er is ook een verschil: Dizzy's chops lieten hem in de steek, in zijn laatste decennia. Het gevolg van de oude dag maar ook zijn op den duur omslachtige speelstijl, met die opgeblazen wangen. Bij Moody was daarvan geen sprake. Hij verkeerde nog steeds in topvorm op dit album, met live-opnamen uit New York, 2005. Hij vierde die 26ste maart zijn 80ste verjaardag en onlangs, nu hij 100 zou zijn geworden, werd dit uitgebracht.

We maken bij tenorsaxofonisten traditioneel een onderscheid tussen lichte maar flexibele tenoristen en de zware tenoren die niet zo vlot waren. Maar Moody heeft een vette sound én een imposante techniek. Ook op fluit weert hij zich kranig en beboppend.

Zijn kwartet kreeg gezelschap van enkele binnenwaaiende stersolisten. Het werd reuze gezellig, al was het resultaat minder dan de som der delen. Maar er ontstond een sfeer van gezonde concurrentie. Nadat trompettist Randy Brecker zijn solo hoog in de stratosfeer heeft beëindigd, begint Jon Faddis waar Brecker was opgehouden, en gaat dat nog verder de hoogte in. Als Roberta Gambarini gaat scatten, gaat Moody dat zelf ook doen, en zeker niet minder. Moody zingt solo het complete 'Moody's mood for love', ofwel de op tekst gezette solo van hem op alt, uit 1949. Inclusief – met geknepen kopstemmetje – de vrouwelijke partij.

Zo ontstond een jolig verjaardagsfeestje, en dan vooral voor wie er bij was. Maar ook de luisteraar thuis hoort een eigenlijk wat onderschatte tenorist die zo'n zestig jaar lang volle jazzclubs in extase bracht; geheel op eigen kracht, immers zonder vette platencontracten en mediahypes. **Jeroen de Valk**

Bezetting en luisteren: ----->

GILBERT PAEFFGEN TRIO
Der Mann Auf Dem Trampolin
Rabbit in Hill Records

In veel muziekculturen bestaat een variant van het hakkebord, een citerachtig snaarinstrument dat met stokjes bespeeld wordt. In Hongarije en Roemenië hebben we het dan over het 'cimbalon', in de Engelstalige wereld over 'hammered dulcimer' en in Zwitserland het 'Appenzeller Hackbrett'. De Duitse (maar in Zwitserland wonende en werkende) slagwerker Gilbert Paeffgen heeft zich dat laatste instrument eigen gemaakt. Op 'Der Mann auf dem Trampolin', het zesde album van zijn trio, horen we hoe verrassend hij het inzet. Net als de piano (bespeeld door Fabian M. Mueller) leent het hakkebord zich voor ritmisch/melodische muziek. Dat vertaalt zich in een aantal stukken in een minimal music-achtige aanpak, zoals 'Glockenship' en 'Der strenge Kammer'. Daar waar Paeffgen achter zijn drumstel zit, valt op hoe weinig hij zich aan de traditionele rol van 'timekeeper' gelegen laat liggen. Vaak is het de bas van Claude Meier die het ritmisch fundament voor zijn rekening neemt, terwijl het slagwerk een orkestrale rol vervult, kleurend en accentuerend. Dat alles bij elkaar zorgt ervoor dat het trio een hechte eenheid vormt, waarin de drie muzikanten elkaar steunen, aanvullen en uitdagen. De grenzen tussen compositie en improvisatie vervagen daarbij al snel, en alle tracks vertellen een helder en duidelijk verhaal. Ook Ellingtons 'African flower' past daarbij naadloos in het eigen repertoire.

Herman te Loo

Bezetting:

Fabian M. Mueller (piano),
 Claude Meier (bas),
 Gilbert Paeffgen (drums, hakkebord).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://tinyurl.com/ycx5yp3k>

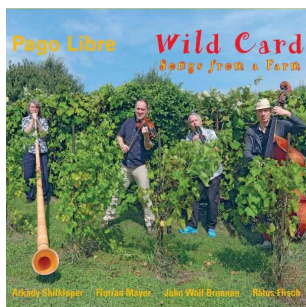
Bezetting James Moody:

James Moody (tenorsax, fluit, zang), David Hazeltine (piano), Todd Coolman (bas), Adam Nussbaum (drums)+ Jon Faddis (trompet), Paquito D'Rivera (klarinet, altsax), Slide Hampton (trombone), Randy Brecker (bugel), Cedar Walton (piano), Roberta Gambarini (zang), Satoshi Inoue (gitaar).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/29mnhctt>

PAGO LIBRE
Wild Card – Songs From A Farm
 Leo Records

De afgelopen twee albums, 'FriendShip' en 'Riffs Ahead!' bracht het Zwitserse kwartet PAGO Libre zijn visie op de progrock, met onder meer opmerkelijke covers van 'onze' Fay Lovsky ('Curious & curioser') en Focus ('Hocus pocus'). Deze nieuwe cd, 'Wild Card – Songs From A Farm' hun vijftiende alweer, bevat vrijwel uitsluitend eigen werk. En dat is, zoals we van de groep gewend zijn, behoorlijk eclectisch van aard. Met de opener, het ritmische 'Way to Bergamo', is duidelijk hoe sterk het ritmegevoel van het viertal ontwikkeld is, en hoe hoornist Arkady Shilkloper de boel oppompt. Een slagwerker is overbodig, al is de gastrol van darbuka-speler Tony Majdalani in 'Arcobaleno' zeker een genot. Hij brengt een Arabische invloed in het nummer, waarin bassist Rätus Fisch een indrukwekkende gestreken solo neerzet die dat gevoel versterkt. Pianist John Wolf Brennan, de vruchtbaarste componist van de vier, eert zijn Ierse roots in het tweeluik 'Fairy's waltz – Leprechaun's dance'. En na de zangerige basintro van 'A Lady lab' barst een klezmerstuk los, met een virtuoze vioolsolo van Florian Mayer. Het grootste deel van het album gaat het er joyeus en melodius aan toe, maar PAGO Libre schrikt ook niet terug voor de nodige experimenten. Zo horen we in 'Where or who is Nessie anyway?' naast de melodica van Brennan spookachtige klanken van de strijkers voor een beeldend stuk. De titels wijzen op een fijnzinnig en talig gevoel voor humor, die muzikaal ook zijn weerslag vindt. En in het slotstuk, 'Sisponysynopsis' (inderdaad, een anagram), heeft Brennan kleine brokjes uit de andere stukken aan elkaar gesmeed. Zo blijf je als luisteraar achter met een grote grijns op je gezicht.

Herman te Loo

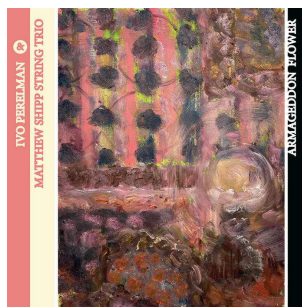
Bezetting:

Arkady Shilkloper (hoorn, alpenhoorn, alperidoo, kuhlohorn), Florian Mayer (viool), John Wolf Brennan (piano, melodica, mellotron), Rätus Fisch (bas) + Tony Majdalani (darabuka).

Bekijk hier een video over het album:

https://youtu.be/R-EYQj_ZAHQ?feature=shared

IVO PERELMAN-MATTHEW SHIPP STRING TRIO
Armageddon Flower
 Tao Forms

Na een groot aantal 'digital only'-albums is er eindelijk weer eens een fysieke cd van de Braziliaans-New Yorkse tenorsaxofonist Ivo Perelman uitgekomen: 'Armageddon Flower'. De paradoxale titel verwijst naar wat deze muziek zou moeten zijn: pure schoonheid te midden van alle ellende van deze wereld, die op het einde der tijden, het Armageddon lijkt af te stevenen. Hiertoe dook hij de studio in met het Matthew Shipp String Trio. Shipp is al een jaar of veertig een vaste partner van de blazer en samen maakten ze reeds 46 albums. De overige leden van diens String Trio (dat al sinds eind vorige eeuw bestaat) zijn altviolist Mat Maneri en bassist William Parker, met wie Perelman ook een ruime discografie deelt. Toch is dit album weer anders dan wat je bij deze combinatie zou kunnen voorstellen. En dat heeft te maken met de indrukwekkende instrumentbeheersing, grootse emotionele diepgang en magnifieke gevoel voor vorm en klankkleur van het viertal, dat muzikaal nooit stil blijft staan bovendien. Wat er in het dikke uur muziek (verdeeld over vier lange improvisaties) gebeurt, grenst aan het onwaarschijnlijke. De melodieën vloeien als trage rivieren, het aanzwellen en afnemen van dynamiek en tempo is organisch en nergens eist iemand een rol op de voorgrond op. Wanneer Perelman en Maneri de hoogte in gaan, is bijna niet meer te onderscheiden wie wat speelt, want de saxofonist speelt als een strijker en de altviolist denkt als een blazer in ademtochten. Beiden beroepen zich er bovendien op dat ze hun instrument als een zanger benaderen. De dwingende ostinati van Shipp zijn soms beklemmend, zeker in combinatie met strijkwerk van Maneri en Parker. In de opening van het titelstuk kiest hij echter voor een soort honky-tonk, dat voor de nodige lichteheid zorgt. En in 'Tree of life' zit zelfs wat humor en speelsheid. Alles bij elkaar maakt dit 'Armageddon Flower' tot een nieuw hoogtepunt in Perelmans toch al indrukwekkende oeuvre.

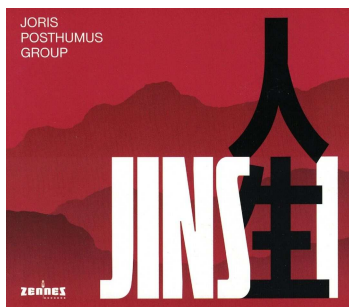
Herman te Loo

Bezetting:

Ivo Perelman (tenorsax), Mat Maneri (altviool), Matthew Shipp (piano), William Parker (bas).

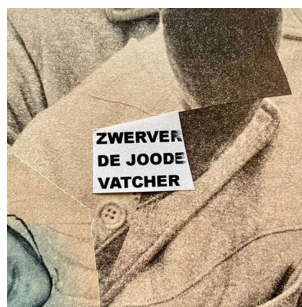
Luister hier naar tracks van het album:

<https://tinyurl.com/3bsw5y3k>

JORIS POSTHUMUS GROUP**Jinsei****ZenneZ Records**

Saxofonist Joris Posthumus heeft iets met Japan. Zelf is hij doordrenkt met jazz en dat is Japan ook. Overal hoor je er jazz, overal kun je spelen. Dat gebeurt dan ook, al is het voor een grijpstuiver waar je in Nederland je bed niet voor uitkomt. Posthumus is er diverse keren geweest en heeft daar gelijkgestemde musici gevonden met wie hij in 2016 zijn Joris Posthumus Group oprichtte en daarmee de cd 'Tokyo's Bad Boys' uitbracht. In 2020 was hij weer in Japan en toerde er rond met dezelfde groep muzikanten, waaraan trompettist Yuki Hirate was toegevoegd. In Nagoya, Japan werd daarmee een vervolg op 'Tokyo's Bad Boys' opgenomen dat begin dit jaar uitgebracht werd als 'Jinsei'.

'Jinsei' is niet alleen een vervolg, maar voor Posthumus ook een stap vooruit. Een paar jaar geleden voelde hij zichzelf nog onzeker in ballads, hij was immers een swinger van gehard staal. Joris Posthumus is hoe dan ook een van de meest onderschatte Nederlandse muzikanten, maar als ballad-speler onderschatte ook hij zichzelf. 'Jinsei', Japans voor 'het leven van de mens', bevat veel stukken die als ingetogen ballads betiteld kunnen worden, en waarop Posthumus alle schroom en angst voor de langzame tempo's overwonnen heeft. Zijn geluid op de altsax is nog steeds bikkelhard en messcherp, maar het blijft elke seconde aangenaam. Posthumus, uit de Brabantse school waartoe ook altsaxofonist Paul van Kemenade behoort, roept meer dan op zijn vorige cd het geluid op van Charlie Mariano, ook al zo'n onderschatte altsaxofonist. Het zijn ook de ballads waarop de prachtige arrangementen van de Bossche pianist Jacob Bedaux tot hun recht komen. Bedaux draagt ook met een compositie bij aan dit verder door Posthumus geschreven album. Opvallend is ook het bijzondere stuwende en aanwezige spel van pianist Shunichi Yanagi, die zich juist in de snellere, soms wat onrustige nummers laat horen als een creatieve volgelier van Horace Silver. Snelle nummers die hoe dan ook uit de periode Horace Silver-Art Blakey hadden kunnen komen. Met 'Jinsei' laat Posthumus horen dat zijn jazz met als basis de jazz van vijftig jaar geleden, nog steeds nieuw en actueel kan zijn en dat hij met deze Japanse groep een eigen stem heeft in het jazzlandschap van nu.

Tom Beetz**Bezetting en luisteren:** ----->**ZWERVER/DE JOODE/VATCHER****Brisky****Eigen Beheer**

Tijdens de laatste ZomerJazzFietsTour, vorig jaar in de Groninger ommelanden, trad (akoestisch) gitaar-improvisator Henk Zwerver aan met een nieuw samenwerkingsverband. Met bassist Wilbert de Joode en slagwerker Michael Vatcher trof hij een ervaren duo dat zijn sporen verdiende bij onder meer Michiel Braam en Eric Boerens All Ellington. Het optreden in het kerkje van Oostum beviel zo goed dat besloten werd om als trio verder te gaan. In maart van dit jaar leidde dat tot een opname in het Amsterdamse improhonk Zaal 100. Wat we op het korte album 'Brisky' horen, is het beste wat de Amsterdamse geïmproviseerde muziek te bieden heeft. De unieke, pointillistische gitaarlijnen van Zwerver zijn intussen onmiskenbaar, vooral in open stukken, op de randen van de stilte, zoals de opening van 'Wjirm'. Verrassender zijn echter de momenten waarop het drietal een ritme of een melodie suggereert. In 'A hike' raakt dat zelfs aan een soort abstractie van de gipsy jazz, zoals we dat al eerder van Zwerver hoorden op het album 'What's Up' (2022). Het hink-stap-sprong-gevoel van 'Jetzt immer - forever' doet een compositie vermoeden, en Vatcher lijkt dat in gang te zetten, maar het gebeurt nèt niet. Zwerver lijkt hier in abstractie te refereren aan de klassieke (Spaanse) gitaarmuziek. Zulke momenten maken de muziek van het trio spannend en verrassend, veel meer dan wanneer aan die aanzetten zou worden toegegeven.

Herman te Loo**Bezetting:**

Henk Zwerver (gitaar),
Wilbert de Joode (bas),
Michael Vatcher (drums).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://henkzwerver.bandcamp.com/album/brisky>

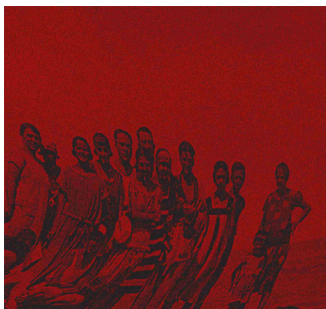
Bezetting Joris Posthumus:

Joris Posthumus (alt- en sopraansax), Yuki Hirate (trompet, bugel), Yuichiro Tokuda (alt- en sopraninosax), Yuki Nakae (tenorsax), Shunichi Yanagi (piano), Satoshi Tokuda (contrabas), Gaku Hasegawa (drums).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/5824sbp6>

NICOLÒ RICCI
Schiacciasette
 Dox Records

Met het album 'Schiacciasette' is een droom voor tenorsaxofonist-componist Nicolò Ricci uitgekomen. De bescheiden saxofonist uit Milaan, Italië die sinds 2015 in Amsterdam woont, kennen we van het Sun-Mi Hong Quintet en de groep Pietre van bassist Alessandro Fongaro, die hier als sideman meespeelt. Maar wat hij echt in zijn mars heeft wordt met dit bijzondere album pas duidelijk.

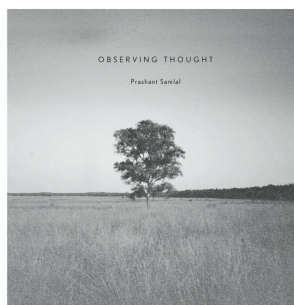
De muziek van 'Schiacciasette' die Ricci voor de Bimhuis Reflex Serie schreef, werd daar live gespeeld en is nu uitgebracht als een te downloaden link op de site van Dox Records. Een cd of elpee wordt vooralsnog niet uitgebracht. Schiacciasette is een Italiaans balspel waarin een groep mensen een bal moet wegslaan met een volleybaltechniek. De eerste die de bal slaat roept 'Uno', wie de zevende slag ('Schiaccia Sette') maakt valt af. Het album bevat daarom zeven lange composities met de titels van het balspel, gespeeld door een jazzkwartet dat is uitgebreid met een kamerorkest. De composities van Ricci zijn van een verpletterende schoonheid, en dragen de sporen van zijn vader, die zelf een componist is van hedendaagse klassiek muziek.

Het bijzondere van Ricci's muziek is dat je geen jazzensemble met een klassiek kamerorkest hoort, maar een groep die er een complete blend van muziek uit vele denkbare richtingen van gemaakt heeft.

'Schiacciasette' is een muzikale caleidoscoop die bij het afspelen een veelheid aan steeds veranderende kleurrijke beelden en patronen laat zien. Het is ook een muzikaal wonderland die je door nauwe doorganggetjes steeds weer naar andere kamertjes voert, en je in verwondering en verbazing achterlaat met een cliffhanger die de vraag oproept wat je hierna gaat horen. Dat kan van alles zijn. Van het brede Sonny Rollins-geluid van Ricci, een bassolo met begeleiding door een kamerorkest, een improviserende harp, hobo of fagot, een Italiaanse dorpsfanfare, een uitgeschreven stuk klassieke muziek tot freejazz. Steeds worden weer nieuwe verrassingen opgediend, die tezamen een perfect uitgedacht geheel vormen. Ricci, zelf een indrukwekkende saxofonist, heeft met dit album zijn meesterproef als componist neergelegd. Hij zal binnenkort tijdelijk Amsterdam verlaten om in Lugano, Italië te studeren voor een master klassieke compositie. Wie dit album 'Schiacciasette' beluistert zal zich in alle ernst afvragen of deze briljante composities met een masterdiploma nog mooier en beter hadden kunnen zijn. **Tom Beetz**

Bezetting en luisteren: ----->

PRASHANT SAMLAL
Observing Thought
 Prashant Samlal Music

'Observing Thought' van de Amsterdamse gitarist Prashant Samlal is opgenomen in het Meezenest. Dat is geen studio maar een vakantiehuisje aan de Zeeuwse kust. Later zijn baspartijen van Freek Mulder toegevoegd. Ook horen we zangeres Anna Serieuse in 'Warm light' en pianist Murat Ali Cengiz in 'Identical moments'.

Het album is uitgegeven in eigen beheer en is alleen digitaal en op vinyl leverbaar. Samlal zegt over het hele proces: "Ik nam hiervoor ruim de tijd zodat ik kon experimenteren met klank, instrumentatie en opnametechniek." En inderdaad, dat experimentele hoor je. Stukken eindigen soms nogal abrupt en de drumsynthesizer klinkt een beetje gedateerd en amateuristisch. Daarom is de plaat niet door een gevestigd label uitgebracht. En toch is het een mooi visitekaartje. Dat zit zo. Samlal is een prima gitarist met mooie ideeën. In zijn korte schetsen laat hij zijn capaciteiten horen. Met pure jazz en vooral weidse landschappen. Daarin lijkt hij op Bram Stadhouders. Maar die laatste heeft zich dit idioom helemaal eigen gemaakt. Hoe zouden deze twee samen klinken? Samlal laat de luisteraar horen dat hij vooral zijn eigen gedachten geordend heeft met 'Observing Thought'. Zijn vierde album zal daardoor alleen maar krachtiger worden.

Peter J. Korten

Bezetting:

Prashant Samlal (piano, synthesizer),
 Freek Mulder (bas).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/443a8kms>

Bezetting Nicolò Ricci:

Nicolò Ricci (tenorsax), Pedro Branco (gitaar), Alessandro Fongaro (contrabas), João Sousa (drums), Anton Jakimenko (klarinet), Maripéa Contreras (hobo), Remi J. Edson (fluit), Maria Losada Burgo (fagot), Sarah Oates (viool), Elina Buksha (viool), Oene van Geel (altviool), Eduardo Tonietto (cello), Doriene Marselje (harp).

Beluister het album hier:

<https://tinyurl.com/ys75kkwf>

JAZZ OP HET PODIUM

FESTIVAL

JAZZ MIDDELHEIM

Datum en plaats:

7 juni 2025,
Park Den Brandt, Antwerpen.

'Een nieuw hoofdstuk in het verhaal van Jazz Middelheim' adverteerde het festival. Na twee jaar was het van 6 tot en met 9 juni terug van weggeweest. Een heuglijk feit! Met 55 acts in vier dagen had Middelheim een stevig programma. Ondanks een regenachtige dag was het goed toeven in Park Den Brandt. Jazzflits was er op 7 juni.

De Belgische groep **Cinema Paradiso** speelde werk van hun laatste album 'Empty Empty'. Dat verscheen in het najaar van 2024. De elektro-akoestische sound van de groep leunt op uiteenlopende inspiratiebronnen. Ruimtelijkheid en beeldende expressie zijn sfeerbepalend in hun free jazz, die confronteert en hypnotiseert. De lyrische melodieën van saxofonist Kurt Van Herck zweven soms boven de maatvoering. Ze bieden extase en suspense. In een meer intieme setting komt de potentie van deze band het best tot uiting, zoals in de dromerige idylle waarmee het concert werd afgesloten.

Noem de Braziliaanse **Amaro Freitas** een onnavolgbare poëtische tornado, om te duiden hoe deze virtuoos het begrip jazzpiano liefdevol op z'n kop zet en kaders laat verwateren. Amaro ontsluit een wereld waarin hij de piano opnieuw definieert. Dat deed hij ook met de 'prepared piano' die hij inzette voor een percussierecital, waarin hij de piano soms quasi microtonaal deed klinken. Momenten van rust vulde hij in met prachtige melodieën. Zijn 'sing-along' prikkelde het publiek om hartstochtelijk mee te doen. Bis!

Bij het publiek viel het concert van **The Harvest Time Experiment** misschien vervolg op de volgende pagina...

Dee Dee Bridgewater gaf een moeilijk te evenaren concert. (Foto: Joke Schot)

Voor de volhouders in het publiek trad rond middernacht de band Ottla op. Op de foto staan gitarist Bert Dockx en achter de toetsen Thomas Jillings. (Foto: Joke Schot)

Een actuele concertkalender staat op: www.jazzfreak.nl.

niet het meest in de smaak, maar het was wel erg bijzonder. In dit eerbetoon aan saxofonist Pharoah Sanders werd de tijdgeest van de jaren zestig-zeventig tot leven gewekt. In 1977 gaf Sanders een legendarisch optreden op Middelheim. Zijn interpretatie van avant-garde en free jazz, waartoe hij met name door John Coltrane werd geïnspireerd, werd opnieuw uitgevoerd door het ensemble onder leiding van gitarist Tisziji Muñoz, die 48 jaar geleden ook al meedeed. De magie was goed voelbaar tijdens dit optreden, dat zich voltrok als een geluidsrитуaal dat qua structuur vergelijkbaar was met de orkestratie van de avondspits in een grote stad. Sereniteit en melodische flarden ontstegen uit een brei van geluid. 'Harvest time' verscheen in 1977 op het iconische album 'Pharoah'. In 2023 heruitgebracht als geremasterde dubbel-elp, inclusief de historische opnamen van Middelheim (op Luuka Bop).

Jazzflits verbleef alleen op zaterdag bij Middelheim, maar het is nauwelijks voorstelbaar dat het concert van zangeres **Dee Dee Bridgewater** op de andere dagen is geëvenaard. Zij betrad het podium met: "Hi, I'm Gloria Gaynor and I will survive", waarna een show volgde met grote hits van belangrijke inspiratiebronnen als Ray Charles, Roberta Flack, Abbey Lincoln en James Brown, die alles bij elkaar een geraffineerde potpourri van swing, 'rhythm and blues' en jazz was. Ze is 75, maar zong/blies de zaal omver en hield ook een even charmant als energiek pleidooi voor menselijke waardigheid. Dee Dee werd begeleid door vier power-vrouwen, waarmee ze haar 'Woodshed Network' – een netwerk dat ze oprichtte om vrouwen in de jazz te steunen – overtuigend etaleerde. Niemand had dit concert willen missen.

Rond middernacht werden de overblijvers door de band **Ottla** energiek getraakteerd op veelal korte nummers. Eigenzinnige muzikale stukjes die even even abrupt stopten als ze waren begonnen. Ottla ontstond in 2018 als eenmalig experiment, maar bleek een schot in de roos met elektriserende jazz-improv-electro-noise-prog-afro-blues-groove-punk-krautrock, zoals ze het zelf omschrijven. Vrije muziek, onvoorspelbaar, open en opzienbarend. Wij hoorden een samensmelting van Maurice Ravel, André Popp en Thelonious Monk, maar daarmee doen we de originaliteit van deze band beslist te kort.

Roland Huguenin

Eric Thielemans van Cinema Paradiso. (Foto: Joke Schot)

Pianist Amaro Freitas. (Foto: Joke Schot)

The Harvest Time Experiment met leider Tisziji Muñoz op gitaar en Joshua Abrams op bas. (Foto: Joke Schot)

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

LUCIANA SOUZA & TRIO CORRENTE

Bezetting:

Luciana Souza (zang),
Fabio Torres (piano),
Paulo Paulelli (contrabas),
Edu Ribeiro (drums, percussie).

Datum en plaats:

24 mei 2025,
LantarenVenster, Rotterdam.

Eind mei deed de Braziliaanse zangeres Luciana Souza een korte Europese tour met Trio Corrente uit São Paulo. Samen maakten ze in 2023 het succesvolle album 'Cometa', waarop zij de Braziliaanse muziektradities naar het heden vertalen. Souza groeide op in São Paulo als dochter van dichteres Teresa Souza en singer-songwriter Walter Santos Souza. Ze zoekt altijd naar vernieuwing, maar met haar expressieve stemgeluid verbindt zij zich moeiteloos met werk van illustere grootmeesters als Antônio Carlos Jobim, Gilberto Gil en Milton Nascimento, die ze in dit programma voornamelijk zong. Ze maakt er geen geheim van dat ze de politieke repressie in haar vaderland op jonge leeftijd ontvluchtte en koos voor een carrière in San Francisco.

Trio Corrente is vaandeldrager van de bruisende muziekscene in São Paulo. Al zo'n 25 jaar is het virtuoze jazztrio de schatbewaarder van de Braziliaanse muziek en blinkt het uit in een geraffineerde mix van jazz, funk, bossa, samba en choro. Het trio werd beroemd door de succesvolle samenwerking met de Cubaanse saxofonist Paquito D'Rivera. Luciana Souza is een charmante showvrouw die niets aan het toeval overlaat en haar concerten tot in detail voorbereid. Hoewel de klankverbuigingen in de Portugese taal inspireren, was het handig dat ze haar liedjes inleidde. Die liedjes zong ze volgens het boekje, stevig ingebed, maar saai was dat zeker niet, want er was heel veel ruimte voor instrumentale improvisaties waar ze zelf hartstochtelijk in meeging.

'Cometa' is een prachtig album waarop Luciana het beste werk uit het Braziliaanse 'songbook' heeft samengebracht. Live voerde ze het sprankelend uit. Het viertal blonk uit in melodieuze arrangementen en geraffineerde 'grooves'. Zang en spel van de muzikanten kunnen slechts in superlatieven worden beschreven. Het stemgeluid van Luciana Souza is een lust voor het oor. Een bijzondere bonus was het spel van contrabassist [vervolg in de rechterkolom...](#)

Luciana Souza en Trio Corrente. (Foto's: Roland Huguenin)

Paulo Paulelli, die zijn bas zeer beweeglijk laat zingen en daar als een menselijke drummachine overheen zingt. In samenspel met de scats van Luciana ontstond een intrigerend vraag- en antwoordspel. Drummer Edu Ribeiro maakte weinig ophef. Zijn ritmes spraken voor zich en behoeven geen extra tromgeroffel. Zijn solo's waren staaltjes van complexe ritmiek. Pianist Fabio Torres is de mentor van de groep. Zijn arrangementen sluiten naadloos aan bij de verfijnde manier van orkestreren die we kennen uit de Braziliaanse school. De vier vulden de zaal van LantarenVenster met een onalledaagse warmte en hielden het publiek bijna twee uur lang in een roes.

Roland Huguenin

VARIA

Tineke Postma; zij treedt in Utrecht als duo op met pianist Marc van Roon.
(Foto: Dave Stapleton)

Programma nieuwe festival Orange Jazz Days is compleet

Het programma van de eerste editie van het festival Orange Jazz Days is compleet. Van 3 tot en met 5 oktober zullen in TivoliVredenburg, Utrecht de volgende musici een concert geven: het Nationaal Jeugd Jazz Orkest – Reinier Baas (lunch-concert), Chatlein i su Zumbi, Jazz Orchestra of the Concertgebouw, Loek van den Berg Quintet, Nu-Art Orchestra, Martin Fondse & Femi Dawkins, Bloom Duo: **Tineke Postma** & Marc van Roon, PARRA.DICE, Joris Roelofs, NO FILL3R (3 oktober), en Yuri Honing Acoustic Quartet, .multibeat, Eric Vloeimans, Je-roen van Vliet Septet, Kika Sprangers Kwintet, Paradox Jazz Orchestra, WAAN, Mo van der Does, Hans Dulfer & Han Bennink, Sweet Toko, ICP Orchestra, The Selfkickers, Ben van den Dungen's SLY M, Idema/ Serierse Quartet en Mete Erker Trio +1 (4 oktober). Op 5 oktober vindt in het kader van dit festival Benjamin Herman's European Alto Festival plaats.

Een actuele Nederlandse concertkalender staat op: www.jazzfreak.nl.

FESTIVALS

JAZZ 9 MARBLE FESTIVAL #1

La Zy'coop, Mazy

5, 6 juli 2025

(<https://jazz9-mazy.org/marble-festival/>)

Met onder anderen: Jan de Haas Quartet, Greg Houben Trio, Stéphane Mercier Quartet, Bodies, Cabay-Jeunieux-La Rocca Trio en Slang!

GOUVY JAZZ EN BLUES FESTIVAL

Ferme Madellon, Gouvy

1, 2 (jazz) en 3 (blues) augustus 2025

(<https://madelonne.be/>)

Met onder anderen: The Blakettes, Ladyva Trio, Ganna Ensemble, Jeremy Pelt Quintet, Cabay-Jeunieux-La Rocca Trio, Am Ketenes Quartet, Ina Forsman Sextet, Wayne Escoffery en Ana Carla Maza Trio.

GAUME JAZZ FESTIVAL

Rossignol, Tintigny

8, 9 10 augustus 2025

(<https://www.gaume-jazz.com>)

Met onder anderen: Laurent Blondiau & Bakanai, Wajdi Riahi Trio, Mâak Quintet, Eve Beuvers Trio Lysis, **China Moses**, Quentin Liégeois-Création en Stéphane Galland & The Rhythm Hunters.

JAZZFESTIVAL DELFT

Centrum, Delft

21 tot en met 24 augustus 2025

(<https://jazzfestivaldelft.nl>)

BROUKAY JAZZ

Chemin de Broukay 8, Bassenge

22, 23, 24 augustus 2025

(<http://www.jazzaubroukay.be/nl/broukay-jazz/>)

Met onder anderen: BAM! Trio, Nina New Dawn, Stochelo & Moses Rosenberg en Gumbo Jazzband.

JAZZ OP DE HEI

Domein Diesterweg, Kalmthout

23 augustus 2025

(<https://www.jazzopdehei.be/>)

Met onder anderen: Stuff!, Adja, Meral Polat en Dries Laheye.

JAZZ IN DE GRACHT

Centrum, Den Haag

28, 29, 30 augustus 2025

(<https://www.jazzindegracht.nl/>)

Tijdens Jazz in de Gracht wordt opgetreden op drijvende podia in de Haagse grachten. Het programma was bij het sluiten van deze Jazzflits nog niet gepubliceerd.

JAZZ HILLEGERSBERG

Centrum, Hillegersberg

29 tot en met 31 augustus 2025

(<https://www.jazzhillegersberg.nl/>)

JAZZ IN AARTSWOUD

Rundveemuseum Aat Grootes, Aartswoud

30, 31 augustus 2025

(<https://jazzinaartswoud.nl/>)

Met onder anderen: Xander Vrienten, Hans Dulfer, Tin Men & The Telephone, Nationaal Jeugd Jazz Orkest olv Reinier Baas, Yoran Vroom, Eva Serrano en Jesse van Ruller.

Fotogram Willem Breuker Kollektief in Edam geëxposeerd

Van 7 juli tot 20 augustus is in de Grote Kerk van Edam een fotogram te zien van het Willem Breuker Kollektief. Kunstenaar Joep Neeffjes maakte die in 1989 in Hamburg. Het kunstwerk 'King und la Reine' bestaat uit zeven banen fotopapier van 9.00 x 1.27 meter. De expositie is georganiseerd door de plaatselijke Jazzclub Mahogany Hall in samenwerking met de Willem Breuker Stichting en het Nederlands Jazz Archief. In de jazzclub zelf zal in het komende concertseizoen nog een tentoonstelling over Willem Breuker te zien zijn.

Dave Holland tijdens de eerste editie van het basfestival. (Foto: Eddy Westveer)

Dave Holland op BassFest '25

Onder anderen de bassisten Dave Holland en Tijs Klaassen zijn te gast op het BassFest '25. Dat is op 8 en 9 november aanstaande in Theater Zuidplein in Rotterdam. Holland komt met zijn trio met saxofonist Jaleel Shaw en drummer Nasheet Waits. Klaassen treedt op met zijn Quintet. In totaal zijn achttien groepen van de partij – van popbands tot klassieke formaties. Onder anderen Victor Wooten, Xavier Foley, Vincent García, Mohini Dey, Sasha Witteveen en James Oesi staan ook nog op het affiche van de vijfde Bassfest-editie.

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

FESTIVALS (vervolg)

China Moses treedt op tijdens het Gaume Festival. (Foto: Joke Schot)

RALLY AU FIL DE L'EAU

Diverse podia, Luik

31 augustus 2025

(<https://www.jazz04.be/rallye/>)

Met onder anderen: Stéphane Belmondo & Pascal Mohy, Nena Trio, Tassin-Hermia-Joris, Vincent Thekal Trio en Guy Verlinde.

JAZZ DAMME

Burgstraat, Damme

30, 31 augustus 2025

(<https://jazzdamme.be/>)

Met onder anderen: Tieme Reynaert Quartet & friends, Kris Defoort/Nicolas Thys/Sam Comerford, Jef Neve & Teus Nobel, Thomas Decock Quintet, Chris Cheek/Rembrandt Frerichs/Mark Haanstra/Jorge Rossy, Kurt Rosenwinkel Trio en Tutu Puoane - Wrapped In Rhythm

COLOGNE JAZZWEEK

Diverse podia, Keulen

31 augustus tot en met 5 september 2025

(<https://jazzweek.de>)

Met onder anderen: Tigran Hamasyan, Marta Warelis, Kit Downes, Kneebody, Kurt Rosenwinkel, Craig Taborn & Ches Smith, Hayden Chisholm, Ingebrigt Håker Flaten, Isaiah Collier, Han Bennink, Reinier Baas & Ben van Gelder, hr-Bigband & Sebastian Sternal en Gard Nilssen.

CORRECTIE JAZZFLITS 441

Stan Getz in het Concertgebouw

Ook wij slaan de plank weleens mis. In Jazzflits 441, pagina 20, staat een foto waarop Stan Getz is te zien, op 11 april 1959 in het Amsterdamse Concertgebouw. Volgens het bijschrift wordt hij begeleid door 'pianist Lou Levy, bassist Wilfred Middelbrooks en drummer Gus Johnson'. In werkelijkheid zien we achter Levy niet Middelbrooks (let op de spelling) en Johnson – toen vaste begeleiders van zangeres Ella Fitzgerald – maar Ray Brown en Ed Thigpen. Die waren meegekomen als twee derde van het Oscar Peterson Trio.

Onze nieuwsredactie zet regelmatig actuele berichten op Facebook. Zo blijft u op de hoogte van de laatste ontwikkelingen: <https://www.facebook.com/Jazzflits>.

Jazzbulletin 135 is uit

Het juninummer van Jazzbulletin, het kwartaalblad van het Nederlands Jazz Archief, is uit. Op de voorkant prijkt zangeres Lilian Vieira. Zij had een gesprek met Famke Sinninghe Damsté, waarvan de weerslag binnenin te vinden is. Verder is er in het nieuwe Jazzbulletin aandacht voor drummer Dylan Vos, de jazzliefde van Tom Egbers, het muziektheater anno 1975, zangeres Anna Serierse, Vera Vingerhoeds, componist Louis Andriessen en Cyril Pluimakers. En ook zijn er natuurlijk de vaste rubrieken: Bebop Business (Bert Vuijsje), Estafette (met Maarten Hogenhuis), De Koopmanskroniek en het overzicht van nieuwe albums.

Meer info: <https://www.jazzarchief.nl>

Zeven formaties in nieuwe seizoen op Jazzlab-tournee

Zeven formaties gaan in het concertseizoen 2025-2026 een tournee door Vlaanderen maken onder de Jazzlab-vlag. Het zijn Sam Vloemans' Bord du Nord, Benjamin Sauzereau Remorque, Stéphane Galland: Kanda, Kin Gajo, het Elias D'Hooge Trio, Mattias De Crane & Black Koyo en Bries. "Van filmische vervoering en verfijnde kamermusiek naar een onderdompeling in ritme, hedendaagse kruisbestuivingen en meer: het komt allemaal samen in het volgende JazzLab-seizoen", aldus de organisatoren in een persbericht. Maar hier laat Jazzlab het niet bij. Men steekt tevens een helpende hand toe bij nieuwe jazzconcerten in het vernieuwde Permekemuseum, toont met Belgium Booms x JazzLab @ BRAND jong talent op het Mechelse jazzfestival, werkt mee aan de tweede editie van het Motives Festival, en presenteert tijdens het Waalse festival Gaume Jazz een selectie Vlaamse bands. JazzLab is een Vlaams platform dat zich inzet voor de promotie van Belgische jazzmuziek.

Meer info: <https://www.nona.be/nl/jazzlab-tournee>

De beste jazz van Bandcamp

Maandelijks maakt het muziekplatform Bandcamp een overzicht van de 'beste jazz'. Het is een heerlijke bron van nieuwe jazz, zegt onze medewerker Jaap Lampe. Hij beveelt het overzicht van harte bij u aan. Dit is de link naar de beste jazz van de afgelopen maanden: <https://daily.bandcamp.com/best-jazz>.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZ IN BEELD JAZZ IN DUKETOWN 2025

Jan van Duikeren's Fingerprint speelde zaterdag 7 juni op de Parade tijdens het festival Jazz in Duketown in 's Hertogenbosch. Met vlnr: Shirma Rouse, Jan van Duikeren en Tom Beek.

De Parade met het hoofdpodium van Jazz in Duketown.

Zanger Dennis van Aarssen gaf zondag 8 juni met Harmonie Oude Post een concert op de Parade. (Foto's: Wim Roelsma)

OVERLEDEN

Louis Moholo. (Foto: Richard Kaby)

Clifford Barbaro, 20 juni 2025 (78)

Drummer, trad op en maakte platen met Charles Tolliver, John Hicks, Ralph Lalama, John Stubblefield en Sun Ra;

Sven-Åke Johansson, 15 juni (81)

Zweedse drummer, speelde ook accordeon. Trad vaak op als solist of in duo- en trio-verband, trok veel op met Duitsers: Peter Brötzmann, Peter Kowald, Manfred Schoof, Rüdiger Carl, Alex von Schlippenbach en Wolfgang Fuchs;

Louis Moholo, 13 juni 2025 (85)

Zuid-Afrikaanse drummer, speelde met tenorist Ronnie Beer en Chris McGregor's Blue Notes aldaar. In 1964 werd hij op tournee naar Europa, werd later lid van McGregor's Brotherhood of Breath, speelde met Engelsen (Mike Osborne, Keith Tippett, Elton Dean, Derek Balley), Amerikanen (Roswell Rudd, Cecil Taylor) en landgenoten (Harry Miller, Dudu Pukwana);

Don Moore, 10 juni 2025 (86)

Bassist, op tournee door Europa met Archie Shepp en de New York Contemporary Five, speelde bij Steve Lacy, Roland Kirk en Elvin Jones. (Zijn geboortjaar is 1938 en niet 1932, zoals de New Grove Dictionary meldt);

Gerhard Vohwinkel, 5 juni 2025 (93)

Duitse trompettist in de traditionele stijl. Speelde in Papa Bue's Viking Jazzband (Denemarken), de Berlijnse Spree City Stompers, zijn eigen Allotria Jazzband en de Old Merry Tale Jazzband. (jjm)

Nomineer een musicus voor de Boy Edgar Prijs 2025

Het Fonds Podiumkunsten (FPK), initiator van de jaarlijkse Boy Edgar Prijs, roept eenieder op om een musicus te nomineren voor de Boy Edgar Prijs 2025. De desbetreffende instrumentalist of zanger moet zich onderscheiden door 'artistieke zeggingskracht' en zijn of haar 'impact op de Nederlandse jazzscene'. "De prijs bekroont makers die de jazz vooruithelpen – vernieuwend, overtuigend en geworteld in het veld. Hoe meer mensen nomineren en hoe meer talent er wordt voorgedragen, des te rijker en representatiever wordt het beeld van wat er leeft in de jazzscene", aldus het FPK in een e-mail. Nomineren kan tot en met 15 juli via boyedgarprijs@fondspodiumkunsten.nl. Bij een nominatie moet worden aangegeven in hoeverre de voorgedragen musicus voldoet aan de selectiecriteria. Een onafhankelijke jury beoordeelt alle inzendingen en besluit op basis van unanimiteit. Het aantal voordrachten speelt geen rol in de uiteindelijke keuze van de jury, zo merkt het FPK ook nog op.

Programma jubilerend Jazz Brugge rond

Van 14 tot en met 16 november vindt de tiende editie plaats van het tweejaarlijkse festival Jazz Brugge. Het ontstond in 2002 op initiatief van Rik Bevernage, onder meer oprichter van het platenlabel W.E.R.F., en als onderdeel van het programma van Brugge 2002 Culturele Hoofdstad van Europa, in het toen net geopende Concertgebouw. Daar maakt het nog steeds onderdeel van het programma uit. In de begintijd was het een puur Europees festival. Tegenwoordig biedt het 'spannende hedendaagse jazz uit alle windstreken', aldus de organisatoren. De komende editie staan onder anderen Craig Taborn/Tomeka Reid/Ches Smith, het Clément Janinet Quartet ft. Arve Henriksen, de Peter Somuah Group, Somi en Fuensanta op het programma.

INGEZONDEN

ROBERT JOHNSON

Naar aanleiding van de recensie in Jazzflits 441 van 'De laatste dagen van Robert Johnson', graphic novel van Frantz Duchazeau over Robert Johnson, het volgende. Reeds in 2014 verscheen bij Uitgeverij Sherpa een andere graphic novel over deze blueslegende: 'Love In Vain : Robert Johnson 1911-1938' van Mezzo en Jean Michel Dupont. Naast een levensschets bevat het boek ook songteksten van Johnson, een bibliografie, filmografie en relevante internetadressen. Het boek is in meerdere talen verschenen, ook in het Nederlands. Een recensie is te vinden op <https://tinyurl.com/bdpz35zr>.

René Yedema

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

DAVID VAN KRIEDT (DEEL 1) (1922–1994)

Zelfs u als jazzfan heeft vast wel eens van de Australische hardrock-groep AC/DC gehoord. In 1973 was de Australische Amerikaan Larry Van Kriedt, in San Francisco geboren op 4 juli 1954, de bassist in die groep. Hij is de zoon van David Van Kriedt. Over deze Amerikaanse saxofonist, arrangeur en componist gaat deze bijdrage. Je komt hem ook wel tegen als Van Kreidt en zijn voornamen David en Dave worden door elkaar gebruikt. Van Kriedt was een muzikale partner van pianist Dave Brubeck (1920-2012) en saxofonist Paul Desmond (1924-1977). We vertellen het verhaal van David van Kriedt in twee delen. In deze Jazzflits volgen we hem tot 1960.

David Van Kriedt (DVK) werd geboren op 19 juni **1922** in Berkeley, Alameda County, Californië (1). Zijn ouders en grootouders hadden hun oorsprong in Denemarken en Noorwegen. Hij volgde vier jaar college en werkte bij haven- en staalbedrijven in en rond San Francisco, zoals Western Pipe + Steel Company, Bayshore Highway, Pier 27. David groeide op in het Fillmore district in San Francisco, stad in 1776 opgericht rond een klooster van de paters Franciscanen. Eind jaren dertig volgde DVK muziekles bij Bob Barfield, klarinettist en saxofonist bij Lionel Hampton (1908-2002) en in het orkest van gitarist Saunders King (1909-2000) (diens dochter Deborah King (°1951) was van 1973 tot 2007 getrouwd met Carlos Santana (°1947)). Van Kriedt stelde zich voor aan Dave Brubeck toen die met zijn bigband repeteerde in Lake Tahoe, Nevada. De ontmoeting verliep hartelijk maar beiden gingen hun eigen weg. Brubeck trok naar het College of the Pacific in Stockton waar hij in **1938** gestart was. Van Kriedt ging terug naar San Francisco en bekwaamde zich op tenorsaxofoon. Pianist Bob Skinner (1920-2008) was een vriend van Brubeck. Skinner overtuigde hem om te gaan luisteren naar een saxofonist die optrad in Oakland. [vervolg in de rechterkolom...](#)

Foto's van David Van Kriedt zijn zeldzaam. Deze vonden we na enig zoeken op het internet. Plaats en datum zijn ons onbekend.

Toen Brubeck 120 kilometer had gereden vond hij er Dave Van Kriedt. Zo kwam de tweede ontmoeting tussen Van Kriedt en Brubeck tot stand. Van Kriedt vroeg of hij mee terug mocht reizen naar Stockton. Beiden volgden in **1940** lessen aan het College of the Pacific aldaar. Van Kriedt en Brubeck konden goed overweg met hun muziekleraar J. Russel Bodley (1902-1985). Brubeck studeerde voor dierenarts en werd in 1942 gediplomeerd in de zoölogie. Dit als voorbereiding om te werken op de ranch van zijn ouders. Maar muziek was zijn roeping (2). Op 15 september **1942** gaat David Van Kriedt in dienst bij de infanterie, standplaats San Francisco (3).

DAVID VAN KRIEDT – PAUL DESMOND – DAVE BRUBECK

Het was DVK die GI Desmond introduceerde bij GI Brubeck. Tijdens de Tweede Wereldoorlog waren Van Kriedt en Desmond ingelijfd bij de U.S. Army Band in de legerpost in The Presidio, San Francisco, nu een nationaal park. Van Kriedt nodigde Brubeck uit die toen in Los Angeles bij de infanterie was gestationeerd. Brubeck werd gevraagd om te spelen bij de Presidio Jazzband. De orkestleden stonden hier weigerachtig tegenover 'omdat ze Brubeck nogal vreemd vonden' zegt Brubeck in een interview in 1987. Later vertelde Desmond over zijn diensttijd: "We spent many long hours together cleaning latrines!". Dave Brubeck werd in augustus **1942** ingelijfd bij het US Army (4). Hij verbleef twee jaar in de VS en twee jaar in Europa. In Camp Haan in Riverside, CA kreeg hij een opleiding tot scherpshutter. Eigenaardig, want vanaf zijn geboorte keek Brubeck een beetje scheel en leed hij aan dyslexie. Hij ontmoet daar zijn latere muzikale ploegmaat Desmond, en maakt er kennis met de latere orkestleider Stan Kenton en componist Arnold Schönberg. Vanaf januari **1944** bracht het troepenschip SS George Washington soldaten naar Engeland. Ook Brubeck wordt verscheept. Drie maanden na het bloedbad van D-Day op 6 juni 1944 zet [vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)

Brubeck voet aan wal in Normandië, Omaha Beach. Intussen liep het Ardenoffensief, The Battle of the Bulge, van 16 december 1944 tot 25 januari 1945. Brubeck kwam met de goederentrein terecht in de 'Mud Hole' van Verdun en Metz.

Brubeck maakte deel uit van de geleerden van Generaal George Patton. Hij vreesde als scherpschutter ingezet te worden. In september 1944 zochten dames van het Rode Kruis muzikanten om soldaten en gewonden te entertainen. Het orkestje kreeg de naam The Wolf Pack Band en speelde populaire liedjes. Het waren 28 muzikanten, zwart en blank, vrijgesteld van de gevechten. Brubeck mocht op 17 september Bing Crosby begeleiden. Hij bleef achter aan het front tot het einde van de oorlog. De Ludendorff Brücke bij Remagen werd veroverd. In maart **1945** componeerde Brubeck 'We crossed the Rhine', een compositie die hij speelt op zijn soloplaat uit 2004 'Private Brubeck Remembers', Telarc 83605. Brubeck zwaaide af in januari **1946**.

Luister naar 'We crossed the Rhine':
<https://tinyurl.com/2s8y4vrd>

David Van Kriedt volgde drie jaar lessen contrapunt, fuga en compositie bij Darius Milhaud (1892-1974). Deze Frans-Joodse componist vluchtte voor de nazi's en emigreerde bij het uitbreken van de oorlog naar de Verenigde Staten. Vanaf augustus 1940 werd hij leraar compositie aan het Mills College in Oakland. Hij bleef zeven jaar in Oakland als 'the greatest living French composer'.

In 1946 vormt DVK een octet met onder anderen nog vier studenten van Milhaud. Dit Jazz Workshop Ensemble wordt The Eight genoemd. En later het Dave Brubeck Octet. De leden waren Dave Brubeck (piano), Paul Desmond (altsax), Dave Van Kriedt (tenorsax), William O. Smith als Bill Smith (klarinet), Dick Collins (trompet), Bob Collins (trombone), Jack Weeks (bas) en Cal Tjader (drums). Soms met Ron Crotty (bas) en Lloyd Davis (drums). Brubeck, Collins, Weeks en Van Kriedt genoten op dat moment nog van de G.I. Bill van 1944, waarbij beloningen en voordelen werden toegekend aan teruggekeerde oorlogsveteranen. Ze speelden elkaars composities en arrangementen. Van Kriedt is bij de eersten die de fuga-vorm introduceerden in jazz. In de lente van 1946 neemt Van [vervolg in de rechterkolom...](#)

Een krantenfoto van het studentenoctet dat Milhaud onder zijn hoede had. De tekst bij de foto luidt: 'The woods and strings of a jazz 'combo' invaded Mills College over the week-end for the dual purpose of providing collegiennes with 'A Study in Jazz' and supporting the World Student Service Fund. The students of music who presented the concert are (left to right) Dick Collins, trumpet; Paul Desmond, alto; Bill Smith, clarinet; Bob Cummings, tenor; Dick Saltman, drums; David Kriedt (sic), tenor; Jack Weeks, bass and (seated at the piano) vocalist Francis Lynn and pianist Dave Brubeck. Their program was presented in Concert Hall on the Mills Campus.' De foto werd op 24 maart 1947 gepubliceerd in de Oakland Tribune. (www.newspapers.com)

Kriedt deel aan het experimenteel octet voor de opname van Dave Brubecks 'Curtain Music'. De octetrepetities gingen door op zaterdag in Brubecks flat aan de Mission Street. Het octet dat experimenteerde met jazz en klassieke muziek werd in die drie jaar van 1946 tot 1948 weinig gevraagd. Uiteindelijk werd het octet door gebrek aan werk ontbonden in 1950. Clubeigenaars stonden weigerachtig tegenover die geavanceerde niet-commerciële muziek. Pas in **1948** speelden ze hun eerste officiële concert buiten de Campus van het Mills College. Jazzcolumnist Ralph Gleason schreeft over het octet 'Local Boys Draw Comment'.

Discjockey Jimmy Lyons (1916-1994) - in 1958 stichter van het Monterey Jazz Festival als antwoord op het Newport Jazzfestival - regelde voor de 'Eight' met DVK erbij in het voorjaar van **1949** een concert in de KNBC studio. Jon DeLucia - de Amerikaanse saxofonist die recentelijk het album 'The Brubeck Octet Project' maakte (zie Jazzflits 427, pagina 10) - vond in de Library of Congress een 23-minuten versie van die KNBC-opnamen. Op 3 april 1949 trad het Jazz Workshop Ensemble op in het Wheeler Auditorium van de Universiteit van Berkeley. Nog eens in maart 1950 in San Jose.

In 1949 organiseerde promotor Ray Gorum een concert in het Marines' Memorial Theatre. Op de aankondiging moest staan 'The Eight as The Dave Brubeck Octet'. Het was jazzcriticus Barry Ulanov (1918-2000) die voor het eerst in de nationale pers de namen van Paul Desmond, Dick Collins en Dave Brubeck publiceerde. Ulanov poneerde dat er niet alleen jazz was aan de East Coast en New York, maar ook aan de West Coast in Californië.

Luister hier naar het Dave Brubeck Octet (1946-1950):
<https://tinyurl.com/3vyrv5r9>

DVK was in **1947** voor studie naar Frankrijk vertrokken. Hij speelt er met Jack Diéval (1920-2012), Hubert Fol (1925-1995), Boris Vian (1920-1959), Kenny Clarke (1914-1985). In maart [vervolg op de volgende pagina linksboven...](#)

1948 neemt Van Kriedt enkele nummers op met 'Hubert Fol and his Be-Bop Minstrels', commercieel geciteerd onder de naam van drummer Kenny Clarke (5). De Minstrels was een groep van Hubert Fol en zijn broer pianist Raymond Fol (1928-1979). Zou DVK lessen gekregen hebben van saxofonist Marcel Mule (1901-2001), 'le Patron', de beschermer van het klassieke saxofoonrepertoire? Terwijl Van Kriedt in Europa was reisde hij naar Noorwegen om familie te bezoeken. Zijn grootvader Ollie Clausen speelde orgel. Die zou muzikles hebben gegeven aan Edvard Grieg (1843-1907). Na zijn verblijf in Frankrijk reist Van Kriedt in **1949** terug naar Californië. Van 1949 tot in 1952 speelt hij in Oakland bij Hal Mead and his Dixiecrats. In maart 1950 is DVK bij die Dixiecrats in Bill Peluso's 316 Club, aldus de Oakland Tribune.

Intussen bekwaamde Van Kriedt zich in vocale muziek en leerde elk muziekinstrument bespelen. In **1950** woonde DVK in San Francisco, Henry Street 137. Hij trouwde dat jaar met Margot Macneil (°1927). In 1950 nam het Octet een plaat op met composities en arrangementen van Van Kriedt. Toen in 1951 de Russische componist Igor Stravinsky aan de UCLA als gastdocent optrad gebruikte hij Davids compositie 'Fugue on bop themes' als voorbeeld van 'the true art of counterpoint'.

Beluister hier een fuga van DVK:
<https://tinyurl.com/bdscsm59j>

Op 30 april 1950 gaat in het Mills College een benefietconcert door voor de 'World Students Service Fund'. Voor de pauze treedt een trio met Dave Brubeck op en daarna een formatie met Dick Collins, Bill Smith, Paul Desmond, Dave Van Kriedt, Bob Collins, Brubeck, Ron Crotty, Cal Tjader. Een dertigtal nummers zijn opgenomen, maar niet uitgebracht, 'a tremendous find'.

In 1950 verhuisde Brubeck met vrouw en kinderen naar Honolulu op Hawaï, samen met Cal Tjader en Jack Weeks, Crotty's vervanger in zijn formatie. Tijdens de overvaart schreef Brubeck 'All my love'. David Van Kriedt had er al werk. Samen genoten ze van zon, zee en strand. Voor Brubeck verliep het dramatisch. Bij het surfen kwam hij slecht neer op een golfbreker. De ambulance bracht hem naar het ziekenhuis met de aankondiging DOA, 'dead on arrival'.

[vervolg in de rechterkolom...](#)

Darius Milhaud op de hoes van een plaat die hij in 1957 voor Capitol Records maakte met onder meer zijn 'Suite Provençale'.

In **1952** verwerft Van Kriedt de 'Graduate Composition Award' van het Mills College. Hij begint te arrangeren voor Stan Kenton. Die deed een beroep op wel zestig verschillende tenorsaxofonisten en Van Kriedt was er één van. Hij verving Bill Holman (1927-2024), die zich ging toeleggen op componeren en arrangeren.

Jon DeLucia vond recentelijk nog een live-opname van het Dave Brubeck Octet. Te horen is de song 'Happy in love', opgenomen op 19 juli **1953** tijdens een zondagse jamsessie in de Black Hawk in San Francisco. Brubeck, Dick Collins en Paul Desmond spelen mee, DVK hoogstwaarschijnlijk ook. Het is een Glenn Miller-nummer uit 1941.

Brubeck had in Downbeat een Award gekregen voor zijn kwartet.

Op 19 december 1953 speelde het octet een benefiet in het Berkeley Little Theater voor de Emerson School. De Parent-Teacher Association zocht geld om muzieklessen en instrumenten te kunnen betalen. Samenstelling: Brubeck, Desmond, Bill Smith, David Van Kriedt, Dick Collins, Bob Collins, Ron Crotty en Lloyd Davis. Desmond spreekt over 'The Four Frenchmen' (Brubeck, Smith, Van Kriedt, Dick Collins) omwille van hun relaties met Milhaud en feesten in Saint-Germain-des-Prés.

DVK repeteerde op 8 april **1955** met de hervormde Stan Kenton band in de Diana Ballroom (Los Angeles). Afspraken volgen om mee op tournee te gaan. DVK vervangt Bill Holman, die genoeg had van het toeren. Hij speelt mee tijdens een eerste gig op 15 april in de Sherman Ballroom in San Diego, CA. Op 9 mei is Kenton op een schoolfeest van de Loyola Universiteit in Los Angeles. In mei 1955 is Stan Kenton's New Band in Redwood City, de Bay Area. Topnamen in de saxsectie zijn DVK, Lennie Niehaus en Charlie Mariano. Zoals gewoonlijk 'typical loud'.

DVK schreef zeker zes stukken voor Kenton, onder meer 'Why do I love you?'. Hij was dé gevierde arrangeur voor Kenton.
[vervolg op de volgende pagina rechts...](#)

VOETNOTEN DAVID VAN KRIEDT

voetnoot 1

In een document van 30 juni 1942 ondertekent DVK als David N. Kriedt. De 'N' staat voor Norman.

voetnoot 2

Dave Brubeck woonde samen met muzikanten en jamde in een plaats met een naargeestige naam 'The Bomb Shelter'. De krakkemikkige piano had schade opgelopen tijdens de aardbeving van 18 april 1906 in San Francisco, toen in de Grand Opera Carmen van Bizet werd opgevoerd met de Nederlander Anton van Rooy (1870-1932).

voetnoot 3

De Tweede Wereldoorlog bracht een oorlogsindustrie op gang. Scheepswerven draaiden op volle toeren na Pearl Harbour (1941) en Hiroshima en Nagasaki (1945). Na lange werkdagen werd in San Francisco vertier gezocht in de nachtclubs aan de Fillmore Street. Enkele programmeerden jazz: Jack's Tavern (1933), Club Alabam en Town Club waren de drie grote.

Van 1950 tot 1965 bestierde Jimbo Edwards (1913-2000) zijn jazzclub Bop City. In 1951 traden daar twee jonge saxofonisten op: John Handy (18) en John Coltrane (25). De vedetten van toen speelden in luxueuze theaters en zakten 's nachts af naar kleinere etablissementen. Ella Fitzgerald, Charles Mingus, Louis Armstrong, Dexter Gordon, Billie Holiday passeerden de revue. Lees het boek 'Harlem of the West, The San Francisco Fillmore Jazz Era' er eens op na.

voetnoot 4

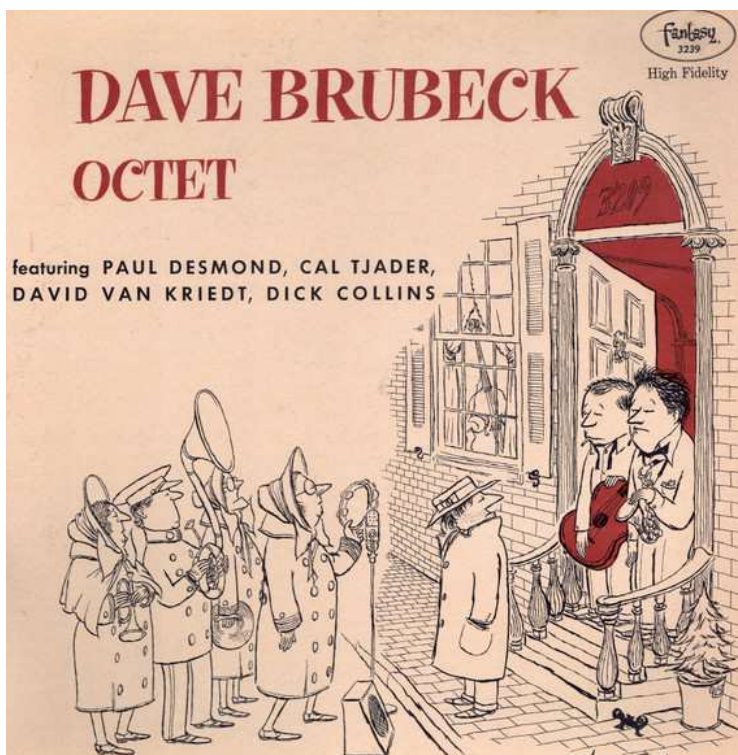
In 1942 trouwde Brubeck met Iola Whitlock, beiden Pacific Alumni. Ze kregen zes kinderen, onder wie vier muzikanten. Darius was in 1947 zijn eerstgeboren zoon.

voetnoot 5

The Eight-lid, trompettist Dick Collins studeerde aan het Mills College in het schooljaar 1946-1947. In 1948 kwam Collins mee met Milhaud naar Parijs. Ten huize van Milhaud studeerden Collins en Kenny Clarke in 1949 eens drie uur samen. Later verklaart Clarke dat Milhaud hem vroeg: 'What is swing?'.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

Een plaat met opnames uit 1946-1950 van het Dave Brubeck Octet met David Van Kriedt en Paul Desmond.

In juli 1955 neemt DVK in Chicago deel aan de opnamen van 'Contemporary Concepts'. Hij krijgt een tenorsolo op Cole Porters 'I've got you under my skin'. Hij trad op in de Blue Note in Chicago en de Birdland in NYC. Maar dat toeren werd hem te veel. Hij nestelt zich met zijn vrouw Margot en vijf kinderen in Los Angeles. Hij houdt zich bezig met lesgeven en componeren. Als leerling had hij gitarist Warren Nunes (*1937). Soms trad hij nog op aan de West Coast. Hij had enige tijd zijn eigen jazzclub in Vallejo, CA.

In februari 1956 hield DVK in het College of Marin een voordracht over 'Jazz in American Culture' met platenvoorbeelden, van dixieland tot progressieve jazz. Hij beklemtoonde de rol van de Amerikaanse zwarten in de geschiedenis van de jazz.

In februari 1957 wordt voor Fantasy Dave Brubecks plaat 'Re-Union' opgenomen. Het kwintet speelt acht Van Kriedt composities. Van Kriedt speelt tenorsax, met Desmond (altsax), Brubeck (piano), Norman Bates (bas) en Joe Morello (drums).

In augustus 1958 is DVK bij Hal Mead in de Happy Valley Inn aan de Tunnel Strip in Oakland.

In december 1958 vertolkt The Chico State Community Jazz Band met 22

Chicoans in het Chico State College Auditorium vier nummers van DVK: 'You and the night and the music', 'Lament', 'Why do I love you?' en 'Jeruvian'.

In januari 1959 speelt het Dave Van Kriedt Quartet drie dagen in Lorenzo's, Vallejo, met Frank Phipps (trompet), Perry Lind (bas) en Stan Popper (drums), de twee laatsten uit Oakland.

In mei 1959 spelen Dave Van Kriedt and his Quartet op Moederdag in de Chat 'n' Chew in Crockett, DVK als 'formerly with Stan Kenton and Dave Brubeck'.

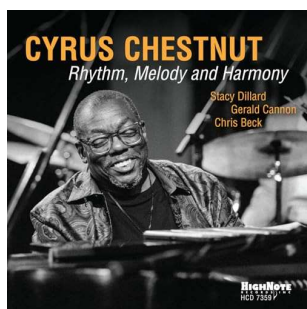
Eind 1959 speelt DVK in Zack's in Sausalito.

Erik Carrette

(wordt vervolgd in Jazzflits 443)

JAZZWEEK TOP DRIE

23 juni 2025

1 Cyrus Chestnut

Rhythm, Melody and Harmony
(HighNote)

2 Eric Scott Reed

Out Late
(Smoke Sessions)

3 The Reid Hoyson Project

In Your Dreams
(Reid Hoyson Productions)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Carrette, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Eric Ineke, Hans Invernizzi, Coen de Jonge, Peter J. Korten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Marcel Schikhof, Joke Schot. **Webbeheerder:** Erik van Doorne, Masters of Media. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Carrette, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Eric Ineke, Hans Invernizzi, Coen de Jonge, Peter J. Korten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Marcel Schikhof, Joke Schot. **Webbeheerder:** Erik van Doorne, Masters of Media. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

1 juli 2025

Dick Hovenga, *Written in Music:*

GOGO PENGUIN

Necessary Fictions (XXIM Records)

Nuno Catarino, *jazz.pt:*

MYRA MELFORD

Splash (Intakt)

Tony Dudley-Evans, *UK Jazz News:*

LARRY STABBINS & MARK SANDERS

Cup & Ring (Discus)

Lars Mossefinn, *Dag og tid:*

BRIOTRIO

Voyage (Losen Records)

Patrik Sandberg, *Orkesterjournalen:*

ALBERTO PINTON

Allt Större Klarhet (Moserobie)

Cim Meyer, *All That ...:*

JACOB YOUNG / MATS EILERTSEN / AUDUN KLEIVE

Eventually (ECM)

Matthieu Jouan, *citizenjazz.com:*

DARRUNFOURCQ / HERMIA / CECCALDI

Unicorn And Flexibility (Hector)

Axel Stinshoff, *Jazz thing:*

HENRIKSEN / SEIM / JORMIN / OUNASKARI

Arcanum (ECM)

Luca Vitali, *Giornale della Musica:*

PAOLO ANGELI

Lema (Anma Productions)

Yves Tassin, *JazzMania:*

JEROEN VAN HERZEELE & STÉPHANE GALLAND

Songhan (Challenge)

Jos Demol, *jazzhalo.be:*

BRAD SHEPIK

Human Activity : Dream Of The Possible (Shifting Paradigm)

Kaspars Zavileiskis, *jazzin.lv:*

THE THIRD STREAM QUARTET

Deja Vu (Jersika Records)

Jacek Brun, www.jazz-fun.de:

OLIVIA TRUMMER

Like Water (Warner Music)

Bega Villalobos, *In&OutJazz:*

YANNATOU / GABRIEL / FERNÁNDEZ / GUY / LÓPEZ

In The Light of the Current Myth (Fundacja Sluchaj)

Mike Flynn, *Jazzwise:*

COLIN STEELE

The Blue Nile (Marina Records)

Paweł Brodowski, *Jazz Forum*

MOŹDŹER / PRIVAT / RANTALA / WOLLNY

Jazz at Berlin Philharmonic XVI – Piano Night II (ACT)

Krzysztof Komorek, *Donos kulturalny:*

SZYMON MIKA

Agma (Eigen Beheer)

Jan Granlie, salt-peanuts.eu:

MISHA MENGELBERG / SABU TOYOZUMI

The Analects Of Confucius (Nobusiness Records)

Christine Stephan, *Jazzthetik:*

SHARON MANSUR

Trigger (ACT)

De Europe Jazz Media Chart [geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.](#)